

Reglen i lovforslagets § 83 indebærer en begrænsning i længstlevendes adgang til at disponere i levende live i tilfælde, hvor der ved et fælles testamente er truffet bestemmelse om fordeling af arven ved længstlevendes død, og længstlevende ikke kan tilbagekalde denne. Det foreslås i stk. 4, at denne begrænsning også skal gælde, hvis førstafdøde er død før lovens ikrafttræden, men dog kun hvis den pågældende disposition er foretaget efter lovens ikrafttræden.

Endelig foreslås det i stk. 5, at lovforslagets § 92 om permutation, der indebærer en lempelse i adgangen til at ændre en testamentarisk bestemmelse om en bestemt anvendelse af arven i forhold til den gældende arvelovs § 69, også skal finde anvendelse i tilfælde, hvor arvelader er død før lovens ikrafttræden.

Til § 104

Ved denne bestemmelse ophæves den hidtil gældende arvelov.

Endvidere ophæves de særlige regler om udvidet testationskompetence med hensyn til landbrugsejendomme, som blev opretholdt ved den hidtil gældende arvelovs § 79. Forslaget om nedsættelse af livsarvingernes tvangsarv til $\frac{1}{4}$ af arvelodden samt muligheden for at begrænse tvangsarven til 1 mio. kr., jf. lovforslagets § 5 indebærer sammenholdt med lovforslagets §§ 50 og 59, hvorefter det kan bestemmes, at en livs-

arving skal have sin tvangsarv udbetalt kontant, så gode muligheder for gennemførelse af generationsskifte af erhvervsvirksomhed, herunder landbrugsvirksomhed, at der ikke er behov for andre regler for landsbrugsvirksomheder end for andre erhvervsvirksomheder.

I tilfælde, hvor et testamente er oprettet i henhold til forordningen af 1769, og testator først dør efter lovens ikrafttræden, vil der være behov for at fortolke testamentet, således at testators ønske så vidt muligt opfyldes inden for rammerne af de nye regler. Dette må bero på en konkret fortolkning af det enkelte testamente.

Til § 105

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at loven kan sættes i kraft for disse landsdele med de nødvendige afvigelser ved kongelig anordning. Den hidtil gældende arvelov er sat i kraft for Færøerne, men ikke for Grønland. I Grønland gælder en særlig grønlandsk arvelov, lov nr. 154 af 27. maj 1964. Hvis loven sættes i kraft for Grønland, indebærer adgangen til at foretage de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger, at der er hjemmel til at ophæve den grønlandske arvelov ved kongelig anordning.